

оумертви мѣ ты самъ, защо да мѣ водишъ на отца си? Тога закла са Ионаданъ, и овѣща са да испыта отца си, и рече на Давида: иди и прѣмини три дни на поле то на мѣсто то си дѣто са скривешъ. И азъ ще оустрѣляхъ три стрѣли, и ще пратѣхъ слѣгѣ тѣ да ми наиди стрѣли тѣ: и ако мѣ рекѣхъ: отсамъ тебе е стрѣла та, вземи ѿ. Ты варви камъ мене, защо да знаешъ, чи е миръ и нѣма слово за тебе. Ако ли рекѣхъ: отъ тамъ тебе е стрѣла та и далѣ: Тога иди, и да знаешъ, какъ отлага тѣ Господь. И заклахъ са да послѣдова прѣтелство то имъ не само по междѣ имъ, но и на домове тѣ на чада та имъ.

§. 94. Давидъ взема хлѣбове тѣ на предложеніе то.

Давидъ доди въ Номъ при Авимелеха Іерейъ, които са зачѣди заради негово то пришествіе и мѣ рече: Защо си самси, чи нѣмашъ никого подерѣ си? А Давидъ мѣ рече: Царь-а заповѣда ми днесъ една тайна заповѣдь, а чи за да не развѣмѣ никой трѣгнахъ така, отроцы тѣ оставихъ на мѣсто еммонимъ. И нынѣ дай ми, ако имашъ, пѣть хлѣбове, или дай ми колко то имашъ. Іерей мѣ отвѣща: Освень освѣщенни хлѣбове нѣмамъ; ако са чисти чловѣцы тѣ ти вземи ги. А той отвѣща чисти сѣ. Въ той день вѣше тамъ Донкъ Суренъ старѣшина на Слѣлови тѣ пастыри. Давидъ рече на Авимелеха: виждь ако имашъ нѣкое копѣе или мечъ, защо то не си всахъ оръжіа та, понеже царько то повеленіе ми доди ненадежно. Авимелехъ мѣ рече: ето Голіадовъ мечъ, кого то ты си оубилъ, ако щешъ вземи го. Отъ тамъ повѣгна Давидъ и отиде при Анхѣса Гедскій царь. Тамъ го познахъ чловѣцы тѣ, и промѣни лице то си и притвориса въ той день като нействъ (като вѣсенъ), и падна при градеки тѣ врага. Анхѣсъ рече: не ли сте видѣли вѣсенъ чловѣкъ? защо ми го доведохте, да са вѣсенъ на предѣ ми? той да не ваѣзе въ мой домъ.